

Jeroen de Ridder interviewt *Maryam Kavousi*

Het is 4 mei als ik Maryam spreek. We hebben elkaar dan twee weken eerder al op het scherm gezien bij een virtueel bezoek van De Jonge Akademie aan het CvB van de Erasmus Universiteit, maar toen was er natuurlijk geen gelegenheid om nader kennis te maken. Hoewel Maryam nog middenin een drukke onderwijsperiode zit, heeft ze toch tijd vrij kunnen maken voor dit interview. Het werd een geanimeerd gesprek over onrealistische plannen om oude hobby's nieuw leven in te blazen tijdens deze crisis en over de vraag hoe je op de anderhalvemeter-universiteit ooit op de 27ste verdieping van een gebouw moet geraken.

Hoe zien je dagen eruit tijdens deze crisis?

Ik zit continu achter m'n computerscherm. Online onderwijs geven, afspreken en vergaderen met studenten, promovendi en collega's: alles gaat digitaal. Ik moet me tegelijkertijd ook bemoeien met het (thuis)onderwijs van mijn zoon van elf. Hij zit in groep 8 en vindt het jammer dat hij nu veel leuke dingen aan het eind van de basisschool moet missen. Toen zijn leraar hem voor de eerste keer belde om te vragen of alles met het schoolwerk thuis lukte, was zijn eerste vraag hoe het nu gaat met de musical! Hij was blij dat ze die misschien zullen livestreamen.

Werk je aan vragen over de Covid-19-crisis, of heb je een aanvraag gedaan voor extra financiering?

Ik doe onderzoek naar verschillen tussen mannen en vrouwen op het gebied van hart- en vaatziekten. Ik gebruik daarbij data uit de Rotterdam-studie, een langlopend onderzoek waarin we longitudinale data verzamelen over een groot cohort Rotterdammers. Die mensen sturen we nu ook enquêtevragen over hun welbevinden tijdens deze crisis. Er zijn namelijk aan-

wijzingen dat mensen met cardiovasculaire aandoeningen extra risico lopen op Covid-19, maar het is nog onduidelijk hoe dat precies zit.

Ik doe ook mee aan een werkgroep over gender en Covid-19, waarin we kijken naar de verschillende effecten van deze crisis op mannen en vrouwen, bijvoorbeeld als het gaat over huiselijk geweld of toegang tot gezondheidszorg. Daarnaast heb ik een aanvraag bij ZonMw ingediend en een aantal ingediende Europese voorstellen beoordeeld.

Hoe communiceer je met je groep en collega's, hebben jullie ook gezamenlijke sociale meetings?

Ik gebruik allerlei apps om met iedereen te kunnen videobellen en het valt soms niet mee om de juiste te vinden. We hebben één keer in de week met onze groep een sociale meeting om informeel bij te praten. Verder onderhoud ik natuurlijk ook contacten met onze (internationale) studenten en promovendi. Het is mij opgevallen dat de internationale studenten en promovendi zich makkelijker aanpassen aan social distancing dan de Nederlanders. Misschien omdat hun netwerk toch al meer op afstand was en ze niet zomaar bij familie en vrienden op bezoek konden? Mijn studenten uit China waren in het begin verbaasd dat we in Nederland niet zo strikt met deze pandemie omgingen.

Heb je nieuwe hobby's of talenten ontdekt? Zo ja, welke?

We doen met z'n drieën work-outs thuis om een beetje fit te blijven. Dat is gezellig. Sowieso doen we meer samen: wandelen, koken, bakken, fietsen.

Wat zijn de korte- en langetermijneffecten van deze crisis op je werk?

Ik merk dat er nu voor de arts-onderzoekers bij ons iets meer stabiliteit komt. Enkelen van hen zijn in de acute zorg ingezet en hebben een paar weken lang enorm chaotische diensten gedraaid, soms tot wel twaalf uur lang. Nu kan alles gelukkig weer iets beter vooraf ingepland worden.

Sommige projecten hebben wat vertraging opgelopen, maar dat kan ik wel weer inhalen. Ik ben vooral bezorgd over de planning op wat langere termijn. Onderzoeksverblijven zijn geannuleerd, niet-online samenwerkingen zijn uitgesteld of stopgezet. Ik weet nog niet wat het effect op mijn eigen planning voor

aanvragen in de komende jaren zal zijn. Wat dat op de lange termijn gaat betekenen, kan ik nog niet overzien.

Enig idee hoe de anderhalvemeter-universiteit eruit komt te zien? Heb je creatieve ideeën?

Ik vind het een onaantrekkelijk vooruitzicht dat je overal anderhalve meter afstand moet houden. Praktisch gesproken vraag ik me ook echt af of het haalbaar is. Ik werk zelf op de 27ste verdieping. Vóór deze periode ging je met z'n tienden tegelijk de lift in en dan nog moest je tijdens de ochtendspits regelmatig meer dan tien minuten wachten. Moet je je voorstellen wat dat betekent als er maar twee mensen in de lift mogen! De studenten zijn natuurlijk blij dat ze verder kunnen met hun studie, maar ze missen het menselijk contact, de interacties en ontmoetingen.

Maryam op de website van De Jonge Akademie

[Bekijk hier de video van Maryam](#)

[Bekijk hier de ledenpagina van Maryam](#)